

పెళ్ళాం అనే కాలాని కలిగివుండటంలో ఎంత యిబ్బంది వుందో పార్వతీకానికి పెళ్ళాం పోయాక తెలియటం విశేషం. పెళ్ళాన్ని చూసినపుడల్లా అతనికి రైల్వే గూడ్సు వాగెను గుర్తుకు వస్తుంది. దీనికి కారణాలు రెండు. ఒకటి అతను అందులో వస చేయటం, రెండు గూడ్సు వాగెనుకు విసుగుండదు పెళ్ళానికి విసుగుండదు.

సరే- యింతకీ పార్వతీకానికి వచ్చిన కష్టం ఏమిటి?

గత నాయంకాలం తను ఆఫీసు నుండి వచ్చేసరికి తను అగ్నిసాక్షిగా పెళ్ళాడిన వారిజాక్షి అంతర్వాసం కావటం జరిగింది.

రాత్రి ఎనిమిది గంటల ప్రాంతంలో పోలీసులతో పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళి కోకరాగంతో ఒక రిపోర్టు యిచ్చాడు.

అక్కడ నుండే అసలు కథ ప్రారంభమయింది.

ఇనస్పెక్టర్ లక్ష్మవరం సంతలో పికారు తెరీగో ఆబోతు తమ్ముడులా వున్నాడు. వివరాలన్నీ తాపీగాని బంగారపు బ్రాండ్ సిగరెట్టు వెలిగించి

"యిరవైమూడున్నర సంవత్సరాలంది"

'అయితే నీవు ఖచ్చితంగా వరకట్నం గురించి చంపివుంటావు

'అయ్యో! ఆమె మా మేనమామకుతుర్గంది. పైసా కట్టం వుచ్చుకోలేదు

'సరే రెండో పాయింట్ కి వస్తున్నా'.

"రాండి".

"మీ అవిడ తరచు వీధిలో నిలబడి పరాయి మగాళ్ళను చూస్తుంటుందా?"

'ఛ... ఛ... పెద్ద అపభ్రంశం మాటలు అంటున్నారు. ఇనస్పెక్టర్ దగ్గరమార్వాడీలా పాయింట్ ముందు కూర్చోవటం తప్ప వీధి బాగోతాలు తెలియవండి.'

"నీ భార్యను ప్రేమిస్తున్నావా;

"యిదేం ప్రశ్న మహాప్రభూ..... ఎక్కడయినా పెళ్ళాంతో ఎంచక్కా కాపురం చేస్తుంటారు గానో ప్రేమిస్తారంటండి".

"సరే.... నీ భార్య - అందంగా వుంటుందా?"

"వుండదండి".

"కాదు. రోజుకో వరకట్న మరణం, క్షణానికి ఒక ఆత్మహత్య, నిమిషానికో మానభంగం. సో.... యీ దారుణాలలో ఎవరు హంతకులు? మనసు పాడయి పోయి బుర్ర తెరిగిపోతోంది."

"తిరగ నివ్వకండి... మీ బుర్రతో మీకు చాలా పనుంది"

"అవును" వులిక్కిపడి "ఏమిటి"? నన్నే కాకా పడుతున్నావ్.... కమ్మటం పాయింట్. మీ అవిడ, నీవు ఎందుకు పోట్లాడు కున్నారు".

"లేదండి.... మా అవిడతో నేను పోట్లాడనండి"

"బుద్ధిమంతుడివా?"

"అంతే-అనుకుంటారు.... సార్ భగవంతుడి సాక్షిగా యీ పోలీస్ స్టేషన్ మీద ప్రమాణం చేసి చెప్పుతున్నాను. నా భార్య కనిపించటం లేదండి."

"నిన్ను లాక్ ఎలో వేసి నాలుగు వుతికితే అదేకనిపిస్తుంది".

"ఆ"

"ఆ.... ఒక సారి గొర్రెలగోకవరంలో యిలాంటి కోసే జరిగింది. నీలాంటి వాడు తన భార్యను మర్దర్ చేసి గోనె సంచిలో పెట్టి 'నా పెళ్ళాం మాయమయింది' అంటూ రిపోర్టు యిచ్చాడు. నా దర్యావులో తేలిపోయింది..."

"మా యింటో గోనె సంచులు లేవండి".

"చూడు మిస్టర్ పార్వతీశం నీవు నీ భార్యను దారుణంగా మర్దర్ చేశావ్! యీ విషయంలో మేము నిజాలు తెలుసుకోవాలి. అలా తెలుసుకోవాలంటే నీవు అరెస్టు కావాలి. అంటే మేము నిన్ను తాత్కాలికంగా లాకప్ లో పిక్ చేయాలి".

"నా మాట వినండి".

"వినను... ఓయ్ శ్రీనాథ్ ఫోర్".

"నేను ఫోర్ నాట్ శ్రీ సార్" అన్నాడు హాజరయిన కానిస్టేబుల్.

"యితన్ని లాకప్ లో వేసి అద్రసు తీసుకో" అన్నాడు తాపీగా.

"యస్ సర్"

ఫోర్ నాట్ శ్రీ బలవంతంగా లాకప్ లోకి తోస్తూ వుంటే చెట్టుంత కోలాహలం చేశాడు పార్వతీశం "అయ్యో పోలీసు వారూ. నా మాట వినండి.... నా భార్యను నేనేం చేయలేదండి.... కనిపించలేదండి అంటే....

"మిస్టర్ పార్వతీశం.... నీవు నోరు మూసుకొని లాకప్ లో పడుండు కాగల కార్యం గంధర్వులు చూస్తారు."

"వారెవరు?"

"మేమే" చిద్విలాసంగా నవ్వాడు యస్. ఐ.

* * * * *
ఆ అరుపుతో ఆదిరిపోయాడు ఇనస్పెక్టర్.
తటాలున కుర్చీలో నుండి లేచాడు. అదే సమయంలో బయట నుండి లోపలకు విసిరినట్లు

పెళ్ళాం అప్పవత్తుంది

శుభ్రలవటం

"నీకు పెళ్ళి అయి ఎంత కాలమయింది?" అడిగాడు.

"అరేళ్ళయిందండి"

"నీ భార్య కట్టం ఎంత తెచ్చింది?"

అవి పర్సనల్ విషయాలు.. మీకెందుకు చెప్పాలి?"

"యు ఆర్ అండర్ అరెస్టు" ఇనస్పెక్టర్ ఘర్షించటంతో పార్వతీశం ప్రాణాలు పేలిపోయాయి.

'ఎ...ఎ.... ఎందుకు?' కంగారుగా అడిగాడు.

"ఎందుకేమిటోయ్ నీవు వరకట్నం కొరకు నీ భార్యను మర్దర్... హత్య చేశావ్" ఇనస్పెక్టర్ అనటంతో గతుక్కుమన్న పార్వతీశం "శ్రీరామచంద్ర ప్రభో యిదేం వీడండి బాబు. నా పెళ్ళాం కనిపించడంలేదని నేను అఫూరిస్తుంటే దిక్కుమాలిన అభియోగం నా నెత్తిన అభిషేకిస్తారే!"

"వోర్నయ్.... అడిగిన దానికి సూటిగా సమాధానం చెప్పు. నీ భార్య వయస్సు"

"యిప్పుడా? పెళ్ళి అయినప్పుడా?"

"యిప్పుడు"

"వుండదా?"

"వుండదండి"

"మరెందుకు పెళ్ళి చేసుకున్నావ్?"

'లేక్క తప్పింది లెండి. పెళ్ళితో పెళ్ళాం వస్తుంది అనుకున్నాను గాని, అందంగా వుండాలనుకో లేదండి. అసలు యీ పెళ్ళాం వల్ల లాభమా? నష్టమా? అని నిన్న రాత్రి కూడా ఆలోచించాను అమధ్య వాళ్ళ అమ్మ నాన్నతో తిరుణాలకి వెళ్ళి తాపీగా తల నీలాలు యిచ్చి వచ్చింది. ఆ మనోహర రూపం చూసి ఆరురోజులూ మంచం ఎక్కాను."

"అయితే నీ భార్య అందంగా వుండదా?"

అందుకే నీ భార్యను కాదని పరాయి ఆడదానితో శ్లోగారం వెలిగిస్తూ మర్దర్ చేశావ్"

"మర్దరా?"

"యస్ ఫస్ట్ డిగ్రీ మర్దర్"

"యిదేం ఖర్చుంది పోలీసు వారూ! నా పెళ్ళాం కనిపించ లేదని నేను మొరపెట్టు కుంటానికి వస్తే నామీద మర్దర్ నేరం వేస్తున్నారు."

"దేశం ఎలావుంది?"

"మబ్బు పట్టివుంది".

లోపల వద్దాడు ఫోన్ నాటి శ్రీ కానిస్టేబుల్.
ఆవాక్యాయ్యాడు ఇనస్పెక్టర్.

భూమి కృంగినట్టు, పోలీస్ స్టేషన్ కదిలిపోయినట్టు కంగారయ్యాడు. సరిగ్గా అదే సమయంలో లోపలకు వచ్చింది ఒక స్త్రీ ఆకారం. "మా వారు కనిపించలేదు" అంది. పార్వతీశం ముఖం నూట యిరవై డిగ్రీల డింపరేచర్ ప్రసాదించే సూర్యుడులా వెలిగి పోయింది. "యిదిగో నేను యిక్కడ వున్నానే! "యిక్కడెందుకున్నారు?" జరిగింది చెప్పాడు పార్వతీశం. ఆమె ముఖం వివర్ణమయింది. "యింతలో ఏ కొంప మునిగిందని యిలా వచ్చారు. నిన్న బస్ లో పిన్నిగారంటికి వెళ్ళాను. అవిడకు గుండె నొప్పి. అసలు ఎప్పుడో పోవలసిన ప్రాణం పోటానికి ఓపిక లేక అలా అగిపోయింది." అంటూనే లాకప్ రూం తలుపును రెండు చేతుల్లో బలంగా లాగటంతో తలుపు పూడి ఆమె చేతుల్లోకి వచ్చింది. అంతే!- యిప్పు గుండె గొంతుకలోకి వచ్చి

లోలకంగా పూగిసలాడింది" ఎవడయ్యా నీకు వుద్యోగం యిచ్చింది." "యిచ్చినోడు చచ్చాడమ్మా" "బ్రతికివుంటే యిప్పుడు చచ్చేవాడు. పెళ్ళాం కనిపించ లేదని మొగుడు వస్తే మూసయ్యటం, మొగుడు కనిపించ లేదని పెళ్ళాం వస్తే రేపే చేయటం.... ఛ ఛ..." అంటూ పార్వతీశాన్ని వెంట పెట్టుకొని తాపిగా వెళ్ళిపో సాగింది. ఇనస్పెక్టర్ బరువుగా నిట్టూర్చి "యిదిగో శ్రీనాథ్ ఫోన్" పలిచాడు. "నేను ఫోన్ నాటి శ్రీనాథ్" "అదేలేవయ్యా.... యిలాంటి పెళ్ళాం తప్పి పోయిందని వోలీస్ స్టేషన్ కి వచ్చాడేమిటయ్యా?" అన్నాడు. "బహుశా అతగాడి పెళ్ళాం ఎవర్యియినా మర్డర్ చేసి వుంటుందేమోనని వచ్చి వుంటాడు!" "అంతేనంటావా?" విన్ను పోయాడు. పెళ్ళాం అనే శాస్త్రాన్ని కలిగి వుండటంలో ఎంత అనందం వుందో భార్య వెంట నడుస్తున్న పార్వతీశానికి తెలిసింది. □

